

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6Nt/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010277
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5819010277.1

Uznesenie

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Kyseľovej, členov senátu PaedDr. Mária Jaššová, Mária Firicová, v trestnej veci proti odsúdenému N. G., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu na obnovu trestného konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/47/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.10.2019 v Námestove, takto

rozhodol:

I. Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 402 ods. 1 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného N. G., nar. XX.XX.XXXX v T., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody Sučany, zo dňa 01.08.2019, doručeného na Okresný súd Námestovo dňa 05.08.2019 na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo, pod sp. zn. 6T/47/2017, rozsudkom tohto súdu zo dňa 08.02.2018, č. k. 6T/47/2017-173 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, zo dňa 04.07.2018, č. k. 2To/30/2018-301 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený N. G., (ďalej len „odsúdený“) podal dňa 05.08.2019 na Okresný súd Námestovo návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/47/2017.

Návrh na povolenie obnovy konania odsúdený odôvodnil novelou Trestného zákona účinnou od 01.08.2019, ktorá bola publikovaná v Zbierke zákonov pod č. 214/2019 Z. z., ktorou sa zmenil, resp. doplnil trestný zákon č. 300/2015 Z. z., a ktorým sa okrem iného zmenila aj legálna definícia skutkovej podstaty trestného činu krádeže v zmysle § 212 trestného zákona. Cieľom predmetnej novely malo byť odstránenie nejednotnej praxe a nejasností s právnu kvalifikáciou trestného činu krádeže vlámaním, pri ktorom bola spôsobená škoda malá. Podľa aktuálne platnej a účinnej právnej úpravy nie je možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda podľa § 212 ods. 4 písm. b) a teda ako zločin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s ust. § 138 písm. e) Tr. zákona, ale ako prečin podľa ust. § 212 ods. 1 písm. a) a b) Tr. zákona, ktorý umožňuje uloženie trestu odňatia slobody maximálne vo výmere hornej hranice trestu do dvoch rokov. Ďalším dôvodom pre povolenie obnovy konania je podľa odsúdeného skutočnosť, že pri ukladaní trestu, odvolací súd uplatnil „tzv. asperačnú zásadu“, v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona, čo je zrejmé z odôvodnenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/30/2018. Ohľadne tejto asperačnej zásady v Náleze PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 Ústavného súdu SR bolo vyslovené, že nie je v súlade s čl. I ods. 1 Ústavy SR. V zmysle § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. „314/2018“) samotná existencia nálezu je dôvodom a hmotnoprávnym predpokladom pre povolenie obnovy trestného konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Zároveň dal do pozornosti stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 44/2013, ktoré v ňom upravilo aplikáciu záverov nálezu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 ako dôvodu na povolenie obnovy konania. Z bodu I. a II. predmetného stanoviska NS SR vyplýva, že ústavná diskorformita časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona s Ústavou SR zakladá ex lege dôvod na povolenie obnovy konania bez ďalšieho skúmania splnenia podmienok

obnovy konania. Inak povedané, podľa právneho názoru vysloveného najvyšším súdom, všeobecný súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ale obnovu konania povolí z dôvodu nesúlady časti právnej normy s ústavou SR - tak ako je tento dôvod uvedený v ust. § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. (aktuálne podľa § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z.). V danom prípade je nepochybné, že právoplatné rozhodnutie v trestnej veci odsúdeného vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 6T/47/2017, v ktorej súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 6T/47/2017 zo dňa 08.02.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/30/2018-301, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.07.2018, vo výroku o treste výslovne zdôvodňuje výšku uloženého trestu aplikáciou „asperačnej zásady“ v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona. Každý z uvedených dôvodov je sám o sebe ex lege dôvodom pre povolenie obnovy konania a v rámci obnoveného konania by mohol viesť k zmene uloženého trestu, resp. k podstatnému zníženiu uloženej trestnej sadzby v prospech odsúdeného.

Okresný súd Námestovo po preštudovaní spisu sn. zn. 6T/47/2017, zabezpečených listinných dôkazov a samotného návrhu odsúdeného, na verejnom zasadnutí skúmal, či sú v danej trestnej veci splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku.

Rozsudkom Okresného súdu sp. zn. 6T/47/2017 zo dňa 08.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 04.07.2018, právoplatný dňa 04.07.2018 bol odsúdený uznany vinným zo zločinu krádeže v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona za použitia § 138 písm. e/ Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Citovaným rozsudkom boli zároveň zrušené výroky o treste uložené odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/71/2016 zo dňa 27.10.2016, právoplatný dňa 27.10.2016 a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/59/2016 zo dňa 30.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/73/2017 zo dňa 22.08.2017, právoplatný dňa 22.08.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Zároveň bola odsúdenému podľa § 297 ods. 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému J. U. vo výške 527,25 eur a poškodenému Mestu Námestova škodu 31 eur s tým, že so zvyškom nároku na náhradu škody súd podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal poškodených na civilný proces.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku pri ukladaní trestu súd neaplikoval ust. § 38 ods. 4 a 5 Tr. zákona - uloženie zvýšeného súhrnného trestu (jeho dolnej hranice) podľa § 42 Tr. zákona s odkazom na § 38 ods. 7 Tr. zákona, pretože by to bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a preto odsúdenému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, t.j. pri spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby. Súd pri rozhodovaní o vine a treste odsúdeného konal po účinnosti Nálezu Ústavného súdu SR č. PL.ÚS106/2011 zo dňa 28.11.2012 týkajúce sa asperačnej zásady.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394..

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho oprávneného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976). Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť súčasne aj dve podmienky a to, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto

skutočnosti samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Preskúmaním návrhu na povolenie obnovy konania a v ňom uvádzaných dôvodov - zmena ust. § 212 Tr. zákona a nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 o neústavnosti časti tzv. asperačnej zásady“ vo vzťahu k odsúdenému aj postup Okresného súdu Námestovo v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 6T/47/2017 pri ukladaní súhrnného trestu súd zistil, že návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný, pretože neexistujú podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Ako už súd vyššie konštatoval obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý neslúži na preskúmanie právoplatne uloženého trestu odňatia slobody, ale jej účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, ak vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré samy o sebe alebo so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, môžu priviesť pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie. Odsúdený v návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by so skutočnosťami skôr známymi, mohli založiť dôvod predpokladaný § 394 Tr. poriadku.

Súd zistil, že argumentácia odsúdeného týkajúca sa neústavnosti časti asperačnej zásady s odkazom na Nález Ústavného súdu SR a tiež na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 bola riešená už v odvolacom konaní. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2To/30/2018 zo dňa 04.07.2018 sa vyporiadal s aplikáciou záverov trestnoprávneho kolégia, keď poukázal na to, že ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona pri použití § 138 písm. e) Tr. zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.) a v tejto súvislosti sa odvolal na bod II stanoviska NS SR Tpj 44/2013. Teda odvolací súd sa vyporiadal s aplikáciou kvalifikovanej skutkovej podstaty súdeného trestného činu, keď poukázal na to, že ak obe konkurujúce si kvalifikácie (v danom prípade § 212 ods. 2 písm. a) a § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zákona) konštatujú tie isté zákonné znaky a jedna z nich navyše aj ďalší zákonný znak, prednosť má rozvinutejšia kvalifikácia, ktorá výstižnejšie charakterizuje konanie páchatela. Ide o vzťah špeciality a subsidiarity, determinujúci v takýchto prípadoch vylúčenie jednočinného súbehu trestných činov. V trestnej veci sp. zn. 6T/47/2017 odsúdený spáchal zločin krádeže a spôsobil škodu malú a čin (pod bodom 2/) spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním. Preto ak bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) v spojení s § 138 písm. e) Tr. zákona bolo to v súlade so stanoviskom NS SR č. Tpj 44/2013 - jeho bodom II, ktoré bolo vydané k nálezu Ústavného súdu PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. Pri ukladaní trestu prvostupňovým súdom súd síce ukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby § 212 ods. 4 písm. b) v spojení s § 138 písm. e) Tr. zákona, avšak trestnej sadzby upravenej, keď bolo zohľadnené ust. § 38 ods. 7 Tr. zákona, kedy súd neukladal trest odňatia slobody za použitia § 38 ods 4 a 5 Tr. zákona, t.j. po zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu polovicu (po opätovnom spáchaní zločinu), pretože by to bolo pre páchatela neprimerane prísne, a preto odsúdenému prihladnuc na okolnosti spáchania trestného činu, spôsob jeho vykonania, výšku spôsobenej škody uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, t.j. pri spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby. U odsúdeného by pritom pri zvýšení hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretiu s následným uložením trestu v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, súd ukladal trest v rozpätí hornej trestnej sadzby od 8 rokov a dva mesiace až 13 rokov a 4 mesiace, avšak súčasne tiež s použitím § 38 ods. 4 a 5 Tr. zákona, t.j. zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu, kedy by ukladal trest odňatia slobody pri dolnej hranici 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Takýto trest súd odsúdenému neuložil, ba dokonca trest, ktorý bol odsúdenému uložený je miernejší, než aký by mohol byť podľa zákonnej trestnej sadzby uložený v znení do účinnosti do 21.11.2012.

V zmysle § 394 Tr. poriadku nie je možné považovať za novú skutočnosť zmenu Trestného zákona vykonanú zákonom č. 214/2019 Z. z. účinnou od 01.08.2019. Svedčí o tom aj prechodné ustanovenie k tejto úprave v § 567p, v zmysle ktorého konanie začaté pred 01.08.2019, v ktorom bola podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste, sa dokončí podľa predpisov účinných do 31.07.2019. Teda, hoci bolo novelizované ustanovenie trestného zákona upravujúceho skutkovú podstatu trestného činu krádeže v § 212, všetky konania, v ktorých bola podaná obžaloba alebo návrh na dohodu o vine a treste pred účinnosťou tejto zmeny, t.j. do 31.07.2019, sa musia dokončiť podľa doterajších predpisov - podľa

znenia ustanovenia § 212 Tr. zákona účinného do 31.07.2019. Na odsúdeného by sa novela trestného poriadku vykonaná zákonom č. 214/2019 Z. z. účinná od 1.8.2019 nevzťahovala. Zmena zákona by pre odsúdeného neodôvodňovala iné rozhodnutie o vine a ani o uloženom treste.

Po posúdení podmienok uvedených v § 394 Trestného poriadku a preskúmaní okolností konkrétneho prípadu dospel súd k záveru, že ani skutočnosť spočívajúca v náleze a ani v zmene zákona samo o sebe, ani v spojení so skutočnosťami už pôvodnom konaní známymi neopodstatňuje vyššie uvedený záver o zrejmom nepomere právoplatným rozsudkom odsúdenému uloženého trestu k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, ani (pokiaľ ide o jeho druh) o zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako to ustanovuje § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Preto súd návrh na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jej oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo na Krajský súd v Žiline. Sťažnosť má odkladný účinok.